

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำพื้นฐาน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ผู้วิจัยได้ ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยลำดับเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านรู้เรื่อง
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ
4. เทคนิคการใช้คำถามแบบ 5W1H
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆโดยการพูด และการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธกับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จากการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สาระภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนเน้นการฝึกภาษาเพื่อการสื่อสาร ใช้ภาษาต่างๆในสถานการณ์ต่างๆ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกสามารถเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้ โดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความ Block, Grambrell & Pressley (2002) อธิบายความหมายการอ่านจับใจความ หมายถึงกระบวนการสร้างความหมายที่ผู้อ่านมีส่วนร่วมกับข้อความและเชื่อมโยงข้อความ ผู้อ่านจะเข้าใจตัวอักษร ความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร ทั้งความหมายตรงตัว ความหมายที่สร้างขึ้น บางคนสามารถจับใจความได้ง่าย แต่สำหรับบางคนถือว่าเป็นเรื่องยาก สัมพันธ์กับกระบวนการผู้อ่านจะต้องใช้กลวิธีเฉพาะบุคคล ในการเชื่อมโยงในข้อความที่ผู้อ่านกำลังอ่าน และประเมินค่าในข้อความที่อ่าน เพื่อสามารถประยุกต์สิ่งที่อ่านกับชีวิตผู้อ่านได้ การจัดการกิจกรรมการอ่านจับใจความ (นาวิณี หล้าประเสริฐและคณะ ,2551) มีหลักการ ดังนี้

1. สํารวจและพิจารณาข้อเขียนที่อ่านกล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ มีคำศัพท์ สํานวนหรือโวหารที่ไม่ทราบความหมาย ก็ให้หาความหมายจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2542 นอกจากนี้สํารวจโครงสร้าง ของข้อเขียนว่าประกอบด้วยชื่อเรื่อง หัวข้อหลักอะไรบ้างหัวข้อรองอะไรบ้าง และหัวข้อเหล่านั้นจัดเรียงอย่างไร เพื่อให้เข้าใจภาพรวมของเรื่องก่อนที่จะอ่านอย่างละเอียดต่อไป

2. ตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมีเนื้อหากล่าวถึงสิ่งใด ซึ่งข้อมูลอาจปรากฏอยู่ในเรื่องที่อ่านโดยตรงหรือต้องอาศัยการตีความ สังเกตใจความสำคัญหลัก และใจความสำคัญรองในแต่ละย่อหน้า เมื่ออ่านและพบข้อมูลที่เป็นใจความสำคัญ ควรทำเครื่องหมาย จดบันทึกสั้น ๆ เขียนแผนภาพหรืออาจท่องจำไว้ เมื่อปฏิบัติดังนี้ นักเรียนจะสามารถรวบรวมข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของเรื่องได้อย่างครบถ้วน

3. สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านในแต่ละย่อหน้า โดยการทบทวนแล้วบันทึกสรุปสั้น ๆ ท้ายย่อหน้าหรือบริเวณที่สังเกตได้ ซึ่งส่วนใหญ่ใจความสำคัญมักเป็นประโยคแรกของย่อหน้านั้น ซึ่ง

อาจมีใจความสำคัญอยู่ตอนกลางย่อหน้า ใจความสำคัญอยู่ตอนท้ายย่อหน้า และใจความสำคัญอยู่ตอนต้นกับตอนท้ายย่อหน้า ความสามารถในการอ่านจับใจความ Boer&Dallman (1978) แบ่งความสามารถในการอ่านจับใจความ 3 ระดับดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Reading the Line) หมายถึง ความเข้าใจข้อความที่ปรากฏบนหน้ากระดาษ ซึ่งเป็นการรับรู้ความหมายแท้จริงที่แสดงออก
2. ความเข้าใจระดับนัยยะ (Reading between the Lines) หมายถึง ความเข้าใจความหมายที่ไม่ปรากฏในทุกคำศัพท์ แต่ผู้อ่านเข้าใจโดยการตีความ
3. ความเข้าใจระดับนำไปใช้ (Reading beyond the Lines) หมายถึง ผู้อ่านใช้ความคิดเกี่ยวกับแนวคิดของผู้เขียนโดยเชื่อมโยงความคิดกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เพื่อนำแนวคิดนั้นไปใช้

3.แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

1. ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ราชบัณฑิตยสถาน (2538)ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะคือแบบฝึกหัดหรือชุดการสอนในรูปของแบบฝึกหัดซึ่งใช้เป็นตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นและให้นักเรียนตอบ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544) และถวัลย์ มาศจรัส (2548) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนภายหลังจากเรียนจบเนื้อหาในหัวข้อหรือช่วงหนึ่งเพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ แบบฝึกทักษะเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีความหลากหลายจนสามารถตรวจสอบและพัฒนากระบวนการคิดและการเรียนรู้รวมถึงผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจด้วยตนเองได้ แบบฝึกทักษะจึงเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและช่วยเสริมให้นักเรียนมีทักษะที่สูงขึ้น

ดังนั้น แบบฝึกทักษะจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝนหรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน ลักษณะปัญหาในแบบฝึกทักษะจะเป็นปัญหาที่เสริมทักษะพื้นฐานโดยกำหนดขึ้นให้ผู้เรียนตอบเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ปริมาณของปัญหาต้องเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งในแบบฝึกทักษะจะทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ เพื่อให้เกิดทักษะ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปในเรื่องนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและในการสอนไวยากรณ์ให้ประสบความสำเร็จนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ การฝึกฝนและการทดสอบ การใช้แบบฝึกทักษะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความชำนาญในหัวข้อไวยากรณ์นั้น ๆ ที่ตนได้เรียนมา

2. ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

เนื่องจากแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนจึงจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบและลักษณะของแบบฝึกทักษะเพื่อเลือกใช้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนเพื่อให้การฝึกทักษะเกิดประสิทธิภาพ อำนวย เลื่อมใส (2546) ได้เสนอลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ดังนี้

1. มีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ ไม่ยากจนเกินไปเพื่อให้เข้าถึงความเข้าใจของผู้ใช้แบบฝึกทักษะ
2. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้วมีความสำคัญต่อผู้เรียนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. ทันท่วงทีและตรงกับความต้องการของผู้ใช้แบบฝึกทักษะ
4. ใช้ภาษาและภาพประกอบที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานของผู้ฝึกและเวลาในการฝึกมีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ความสามารถของผู้เรียน เพราะจะทำให้ฝึกคิดได้
5. ควรแยกแบบฝึกทักษะออกเป็นเรื่องๆ ในแต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไปและมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายไม่ทำให้ผู้ใช้แบบฝึกทักษะเกิดความเบื่อหน่าย
6. ควรมีรูปแบบการตอบทั้งแบบกำหนดคำตอบและตอบโดยเสรีและเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้เร็วควรใช้สถานการณ์หรือรูปภาพที่ผู้ฝึกคุ้นเคยให้เกิดความพึงพอใจในการฝึก
7. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกฝึกและศึกษาด้วยตนเอง
8. ควรพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละคนก่อนมีการสร้างแบบฝึกทักษะและควรมีหลายระดับตั้งแต่ง่ายไปถึงยากเพื่อให้ผู้ฝึกได้เลือกทำได้เหมาะสมจึงจะเกิดการเรียนรู้และการพัฒนา
9. รูปแบบของแบบฝึกทักษะควรสร้างความสนใจให้กับผู้รับการฝึก
10. ควรมีการปรับปรุงแบบฝึกทักษะให้สอดคล้องกับหนังสือแบบเรียนและสามารถใช้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน
11. แบบฝึกทักษะต้องสามารถประเมินและจัดระดับพัฒนาการของผู้ใช้แบบฝึกทักษะได้

จากความหมายของแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหา เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ อย่างกว้างขวาง แบบฝึกทักษะที่ดีจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนในการที่ช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจเร็วขึ้น ชัดเจน กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพจึงนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ครูสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่จุดหมายได้อีกด้วย

3. ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

จากทฤษฎีแห่งการเรียนรู้กฎแห่งการฝึกหัด (Law of exercise) (Thorndike,1966) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำ การเรียนรู้นั้นจะไม่คงทนถาวร และในที่สุดอาจลืมได้ กฎแห่งการฝึกหัด แบ่งเป็น 2 กฎย่อย คือ

1. กฎแห่งการได้ใช้ (Law of use) มีใจความว่าพันธะหรือตัวเชื่อมระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองจะเข้มแข็งขึ้นเมื่อได้ทำบ่อย ๆ

2. กฎแห่งการไม่ได้ใช้ (Law of disuse) มีใจความว่าพันธะหรือตัวเชื่อมระหว่างสิ่งเร้า และการตอบสนองจะอ่อนกำลังลง เมื่อไม่ได้กระทำอย่างต่อเนื่องมีการขาดตอนหรือ ไม่ได้ทำ บ่อย ๆ หากต้องการให้ผู้เรียนเกิดทักษะในเรื่องใดแล้ว ต้องให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ อย่างถ่องแท้ และให้ผู้เรียนฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้หลายข้อดังนี้

1. แบบฝึกทักษะเป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มาก

2. เป็นเครื่องมือช่วยในการเสริมทักษะแต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

3. การให้เด็กทำแบบฝึกทักษะหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้นดังนั้นแบบฝึกทักษะจึงช่วยลดความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ด้วยเนื่องจากแต่ละคนย่อมมีความสามารถที่แตกต่างกัน

4. แบบฝึกทักษะช่วยเสริมทักษะให้คงทน ทักษะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ได้แก่ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ ฝึกซ้ำหลายๆ ครั้งเน้นเฉพาะในเรื่องที่ฝึก

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เทคนิค 5W1H

เทคนิค 5W1H พัฒนาขึ้นโดย Kipling (1912) นักวิชาการด้านการศึกษา จากหนังสือ Just So Stories โดย Rudyard Kipling เรื่อง The Elephant's child มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ป่าดำเนินเรื่องผ่านตัวละครหลักคือ ลูกช้างที่มีความอยากรู้ มันเกิดคำถามว่า “จะเข้กินอะไรเป็นอาหารมือเย็น” มันเดินทางไปถามนกกระจอกเทศ ยีราฟ ฮิปโปโป และสิงบาบูน สัตว์เหล่านี้ไม่ตอบคำถามของลูกช้าง มันจึงเดินทางไปยังแม่น้ำลิมโปโป จนกระทั่งเจอกับจระเข้ ลูกช้างถามคำถามที่ตนอยากรู้ จระเข้บอกว่าเดินลงมาในน้ำใกล้ ๆ แล้วจะตอบคำถาม ลูกช้างเชื่อจระเข้ จนในที่สุดจระเข้จับขาลูกช้างแล้วดึงลงน้ำ ซึ่งผู้เขียนปิดท้ายเรื่องด้วย “I keep six honest serving-men (They taught me all I know); Their names are What and When and How Where and Who.” เป็นวิธีในการสำรวจ ค้นพบความรู้โดยการทํายาด้วย การตั้งคำถาม เทคนิค 5W1Hนี้ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นนักอ่านที่มีความเชี่ยวชาญผ่านการตั้งคำถามต่าง ๆ เริ่มจากการเรียนรู้จากการอ่าน ตั้งคำถามประกอบด้วย Who What Where When Why และHow จากนั้นค้นพบคำตอบด้วยตนเอง โดยอาศัยความเข้าใจจากการอ่าน

วรรณคดี วรรณกรรมย่อมทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ เทคนิคนี้ยังส่งเสริมความสัมพันธ์ในชั้นเรียน ให้นักเรียนได้แสดงความรู้สึกรู้สึกความคิดเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างอิสระในทุกขั้นตอน วิธีสอนนี้จึงสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ

การจัดกิจกรรมการอ่านโดยใช้ เทคนิค 5W1H Kipling (1912) ประกอบด้วย การตั้งคำถาม 6 คำถาม ดังนี้

คำถามที่ 1 Who ใคร ผู้เรียนบอกถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง

คำถามที่ 2 What อะไร ผู้เรียนบอกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

คำถามที่ 3 Where ที่ไหน ผู้เรียนบอกถึงสถานที่ ตำแหน่ง บอกความแตกต่างแต่ละสถานที่

คำถามที่ 4 When เมื่อไร ผู้เรียนบอกถึงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งอดีตปัจจุบัน และอนาคต
ระบุวันที่ เวลา

คำถามที่ 5 Why ทำไม ผู้เรียนบอกถึงสาเหตุ ความเคลื่อนไหวที่ส่งผลต่อเรื่อง

คำถามที่ 6 How อย่างไร ผู้เรียนบอกถึงเหตุการณ์เกิดขึ้นได้อย่างไร และจะแก้ไขปัญหาอย่างไร

จากข้อมูลการใช้เทคนิค 5W1H ผู้วิจัยเห็นถึงประโยชน์ที่นำมาเพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียน แต่ผู้วิจัยได้เลือกใช้ เทคนิค 4W1H คือ Who , What , Where, When และ How ซึ่งเหมาะสมกับความรู้พื้นฐานของนักเรียนและระดับชั้นของนักเรียน

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านด้วยเทคนิค 5W1H

ดวงพร เพ็ญฟู (2559) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้ เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H มีคะแนนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80 ส่วนชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ มีประสิทธิภาพ 84/87.50 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H มีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมาก

นิมิตร สิทธิศุภเศรษฐ์ (2561) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/8 โรงเรียนปริญสิริรอยแยลส์วิทยาลัยพบว่าการใช้แบบฝึก นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 41.25 ภายหลังใช้แบบฝึกนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70.00 สรุปได้

ว่าแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความทั้ง 4 ชุดสามารถพัฒนาทักษะการอ่านที่จัดกิจกรรมเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

ทักษพร โพธิ์เหมือน (2561) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค 4W1H ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

สิริพร คีน้อย (2557) ได้ทำการวิจัยเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และพบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.76/82.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในระดับมาก